

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Tots portem un jugador a dins

Una casa d'apostes ens engresca amb un lema ben estudiat: «Tots portem un jugador a dins». Dit així, sembla que aquest jugador sigui simpàtic i bon jan, com el nen que també allotgem i que, de vegades, treu el nas.

El nostre interior és immens, hi ha records, alegries, penes... i ara sembla que també un jugador, que si no vigilem, pot apoderar-se de nosaltres, condicionar la nostra voluntat i arribar a convertir-nos en ludòpates. Estem davant d'una malaltia i una trista realitat, que no té edat. Un estudi recent de la Universitat Internacional de València indica que la taxa de jugadors patològics en tractament, menors de 26 anys, va passar del 5,7% l'any 2011 al 44% el 2015.

Les apostes esportives en línia s'han convertit en la principal causa de caiguda dels adolescents i joves al pou de la ludopatia. Els elements que ho han propiciat són bàsicament la facilitat per accedir-hi a través dels dispositius mòbils, la possibilitat d'apostar de forma anònima i la il·lusió de guanyar diners ràpidament amb pocs recursos. Amb dotze anys molts adolescents ja han fet la seva primera aposta. ¿Com hem pogut arribar fins aquí?

Una manca de consciència del risc d'aquesta activitat per part dels nostres governants, que els ha portat a cedir davant les pressions d'un sector econòmic que mou molts diners i que també genera ingressos fiscals. Això ha permès la proliferació de locals físics d'apostes, el fàcil accés al

joc en línia i l'allau d'impactes publicitaris, que expliquen en gran part l'augment de casos de ludopatia al nostre país. Som un país amb molta afició als esports, pensem que en sabem molt, fins al punt de creure que el risc de no encertar una aposta és mínim.

La ludopatia es pot curar però, sobretot, s'ha de prevenir. El factor clau per curar-la és reconèixer-la i demanar ajuda. Ara bé, per prevenir-la cal saber dir no a la temptació del joc. Aquesta atracció pel joc s'ha convertit en un negoci que enriqueix uns quants i empobreix a molts. És imprescindible que els pares eduquin els seus fills i que tota la societat hi col·laborem. Convé recordar als nostres joves que la veritable felicitat no la donen els diners i que aquests no solucionen tots els problemes.

També els hem d'explicar que el treball i l'estalvi són una opció de vida que permet generar progrés i estabilitat. Hem d'incentivar la cultura de l'esforç i desaconsellar falses dreceres que prometen una riquesa material, que mai arriba i que mai és plena. Sobretot, cal transmetre als nostres joves que amb el joc no s'hi juga.

Benvolguts germans, no caiguem en la temptació d'enriquir-nos materialment d'una manera ràpida, no ens deixem enlluernar pel diner fàcil. Obriem els ulls, obriem el cor i deixem-nos seduir per la brillantor d'allò que ens duguí a un enriquiment interior. En això hi trobarem una font de pau, de felicitat i també de convivència familiar.

ACTUALITAT

24 catecúmens van ser batejats a la Catedral

El diumenge 28 d'abril, II Diumenge de Pasqua, 24 adults van rebre els sagraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia, a la Catedral de Barcelona, en una celebració presidida pel bisbe Antoni Vadedell, acompanyat del delegat del Catecumenat, Mn. Felip-Juli Rodríguez, i d'un bon nombre de preveres, diaques i fidels que els van acompanyar

en un dia tan important. Els catecúmens, que han seguit un procés de formació per rebre el baptisme, van agrair a l'Església que els hagués acollit i acompanyat durant tot el procés.

Mn. Felip-Juli va concloure amb aquestes paraules: «Ara és necessari continuar acompanyar-los a les paròquies i comunitats cristianes.»

ENTREVISTA

Protecció dels infants

IMMA AMADEO

L'Imma Amadeo i en Jordi Martínez han recollit, en el llibre *Trencar el silenci: deu rostres, deu veus* (Ed. Baula), el testimoni de deu persones de diferents àmbits que expliquen la tasca que desenvolupen per a la prevenció i la protecció de l'abús sexual a les obres educatives maristes. L'Imma Amadeo, cap de comunicació de Maristes Catalunya, afirma: «Si no caminem junts en aquesta lluita serà un tema molt complicat d'abordar, perquè no oblidem que les víctimes mereixen atenció i respostes.»

Davant el coneixement d'abusos sexuals a menors en institucions cristianes, creus que s'ha reaccionat amb les mesures suficients?

Crec que s'està fent molta feina dins les institucions. Prendre consciència del drama social que tenim al davant, assumir responsabilitats, fer llum; són processos necessaris que fan possible treballar la prevenció, la protecció i l'empoderament d'infants i joves. Ens ho estem prenent molt seriosament i s'estan aconseguint resultats.

Creus que l'Església sortirà purificada d'aquesta crisi?

Sí, perquè som en aquest punt de presa de consciència i no es pot mirar cap una altra banda. És un punt de no retorn. Tenim una realitat al davant que s'ha d'abordar amb les eines que facin falta. I l'Església, en tant que part de la societat, ha de formar part d'aquest procés.

Què aporten els testimonis que recolliu en el llibre?

Representen la veu de milers de persones que dins de la Institució marista estan treballant per la prevenció i la protecció d'infants i joves en 81 països. Aporten, des d'una visió molt íntima i molt personal, un punt de vista particular sobre la feina que estan fent en el seu àmbit concret —escola, obra social, Fundació Marista per a la Solidaritat Internacional, Equips de protecció de la Infància...—, per a la defensa dels drets dels infants.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Mai no em trauré la creu

L'avi havia portat tota la vida una creu que descansava sobre el seu pit, sostinguda per una cadena. Quan va morir, l'àvia l'hi va treure amb emoció. Uns dies després la va posar al coll d'un dels seus nets que tenia una vintena d'anys, dient-li: «L'avi va portar aquesta creu tota la vida perquè estimava Jesús i volia seguir els seus ensenyaments. Jo he vist com era testimoni del que Jesús ens ensenyà amb les paraules i amb els fets». Els anys han passat, el noi es va acostant a la trentena i segueix portant la medalla al coll. Un dia va anar a ballar i la noia amb qui ballava, veient-li la cadena al coll, li preguntà: «Què portes a la cadena?» «Jesús a la creu!», respongué decidit. Nova pregunta fruit de la sorpresa: «Tu encara creus en tot això?» «Jo crec en l'avi. Ell creia molt en Jesús. Jo penso que hi ha motius per creure. Mai no em trauré la cadena i la creu», respongué el noi. I seguien ballant.

La creu al pit, signe de fe. Signe del sacrifici de Jesús, que no va vacil·lar. Signe de la fe de Maria quan Jesús va morir a la creu. Sabia que era voluntat del Pare i l'acceptà amb dolor, però l'acceptà. Moltes persones de totes les edats i condicions porten la creu

penjada al coll. La creu de Jesús atreu cap a Ell i és interpel·ladora. Signe que Déu no ha abandonat les persones que cerquen el bé amb bona voluntat; les persones que, reconeixent Jesús, se'n senten germans i, alhora, fills i filles de Déu. Signe, al mateix temps, d'assumir la creu, participant de la passió i mort de tants homes i dones, joves, adults i grans, que fan viva la passió i mort del Crist a la terra esperant confiadament, perquè saben en qui confien, que ressuscitaran en Ell. El disseny salvador del Pare s'acompleix doncs, en plenitud, en Jesús. Sacrifici redemptor per tots. «Ha fet morir en ell l'enemistat i, per mitjà de la creu, els ha reconciliat tots dos amb Déu i els ha unit en un sol cos» (Ef 2,16).

Portar la creu al pit demana acollir Jesús quan passa per la nostra vida i ens convida a aplegar-nos com a família de Déu, quan ens convoca per escoltar la Paraula entorn la taula per compartir el pa i el vi de l'Eucaristia i per descobrir el que ens demana, la nostra missió cristiana. Ens convida a col·laborar en la construcció del seu Regne. Mai defugir la creu. Com digué el noi del relat: «Mai no em trauré la creu.»

HECHOS DE VIDA

Amor de madre

El mes de mayo está dedicado a la **Madre de Dios**, y un día, a la **madre** terrena. Escribí el libro dedicado a *La Madre*, cuyo amor «no va, ni viene, ni se pierde, ni mengua, ni se cansa... ni cansa».

Benedicto XVI, en el Viacrucis celebrado en el Coliseo romano, al comentar la cuarta estación: «**Jesús encuentra a su Madre**», afirmó: «El amor auténtico y fiel es el amor de madre.»

San **Agustín** sabía de la capacidad de una madre. La suya, **Mónica**, fiel seguidora del Amor a **Cristo viviente**, decía: «**Donde hay Amor, no hay dolor. Y si hay dolor, se Ama.**»

Santa Teresa del Niño Jesús, escribía: «**Dios** ha derramado en el **corazón** de las **madres** algo del

Amor que **desborda** el propio **corazón** de **Dios**». En otro lugar añade: «La **obra maestra** más **hermosa** del **corazón** de **Dios** es el **corazón** de una **madre**.»

G. Giusti: «**Nadie** te **amará nunca** con el corazón de una **madre**.»

Los hay que han pretendido **degradar** la palabra «**amor**». Pero existe el **Amor Puro y Verdadero de la madre**.

San Bernardo decía: «La **más alta** de todas las **artes** es el **arte** de **amar**.»

La Sagrada Escritura en la carta (1Jn 4,7) se nos dice que: «**Todo** el que **AMA** ha **nacido** de **Dios**. **DIOS** es **AMOR**.»

J.M. Alimbau Argila
Medalla de plata del
Inst. de Teol. Espiritual de Bcn

Lectures de la missa diària i santoral

13. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Betharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872).

14. ■ Dimarts [Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dimecres [Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia. Sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufrasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

16. □ Dijous [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ Divendres [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics. Santa Restituta, vg.

18. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr. Sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona. Sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel., fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 14,20b-26 / Sl 144 / Ap 21,1-5a / Jn 13,31-33a.34-35]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fundador; santa Ciríaca.

DIUMENGE IV DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".»

Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió.

Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo, el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perga y llegaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te he puesto como luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el confín de la tierra".»

Cuando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna. La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región.

Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas y adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad; provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron de su territorio. Estos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, quedaban llenos de alegría y de Espíritu Santo.

Salm responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos.

Y uno de los ancianos me dijo: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará toda lágrima de sus ojos.»

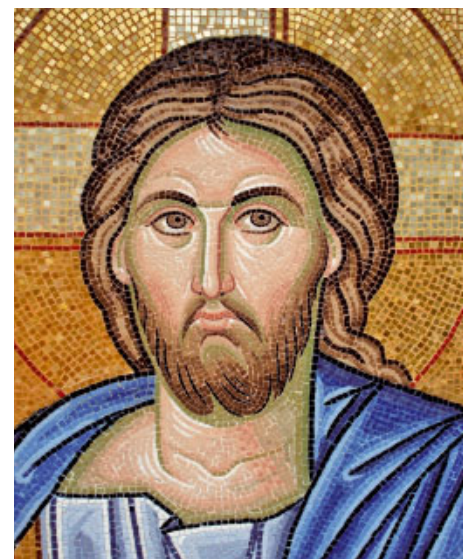
✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno.»

Jesús, Cap, Mestre, Espòs i Pastor de l'Església

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Ho hem de reconèixer: la comparació que Jesucrist fa de la seva persona com a Bon Pastor de les ovelles era molt atrevida al seu temps i en el seu context, però a nosaltres ens queda llunyana. Per això, us proposo una clau de (re)lectura d'aquesta al·legoria a partir de l'impacte que tenia aquesta afirmació. Per al poble d'Israel comparar-se amb un pastor que té cura de les ovelles era una clara referència a les profecies bíbliques que equiparaven Déu, Creador provident, amb un pastor que té cura del seu ramat. Quan Jesús s'aplica aquesta imatge, ens revela qui és Ell, per què actua així, i la finalitat de la seva Passió. En la Creu està el Fill del Pare etern i gràcies a la seva entrega fins al final, el Pare es revela més intensament, sol·lícitament i radicalment la seva pròpia vida. El Pare, en Crist crucificat i ressuscitat, ha anat més enllà, s'ha comunicat amb nosaltres més enllà de preceptes o promeses perquè s'ha donat a Ell mateix per mitjà de l'amor sol·lícit i pastoral de Crist.

Traduir aquesta imatge de Crist a la llum del nostre temps amb el seu vigor i la seva frescor és tot un repte. La revolució industrial ha fet que, en sentir aquestes afirmacions del Senyor, només siguem capaços de percebre una imatge tendra, bucòlica, idealitzada d'un home vinculat estretament a la natura i als cicles ecològics del planeta. Per això, mantinguem un clima de respecte per la natura com ens va recordar el papa Francesc en la Quaresma. Sostinguem unes relacions interpersonals que brollin del respecte sagrat pel Creador, imatge del qual és qualsevol persona humana, i supliquem a Déu, en la pregària, que ens habiti per la seva gràcia i l'amor que Crist ens ha regalat.

Activitats del cardenal Omella

Dimarts 14 (12.30 h). Presidirà l'acte institucional en el tricentenari de la mort de Sant Joan Baptista de la Salle, amb la benedicció d'una nova estàtua que s'instal·larà a La Salle Campus Barcelona - URL.

Dimecres 15 (11 h). Visita pastoral a la Universitat Abat Oliba.

Dissabte 18 (20 h). Confirmacions a la parròquia de Santa Teresa del Nen Jesús.

Diumenge 19 (9.30 h). Confirmacions a la parròquia de Sant Agustí.

Agenda

Concert de l'Escolania de Montserrat. Divendres 17 de maig (19h), a la quia. de Sant Vicenç de Sarrià (c/ Rector Voltà 5, t. 932 030 907), en benefici del nou orgue d'aquesta parròquia. Venda d'entrades al centre parroquial, a la sagristia i al despatx parroquial. L'Escolania cantarà obres de cant gregorià de T. L. Victoria, Felix Mendelssohn, Pau Casals, F. Schubert, Bernat Vivancos, Francesc Civil, J. M. Ruera, i Albert Guinovart.

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 16 de maig (19 h), Reconeixement Emmanuel Mounier 2019 a la gna. M. Victòria Molins, de la Comunitat Teresiana, i la conferència «El testimoniatge de la veritat: Albert Schweitzer», per Josep Lluís Vázquez Borau, president d'honor del Institut E. Mounier Catalunya. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Obert a tothom.

Cine-fòrum de la pel·lícula *Lo que de verdad importa*, de Paco Arango. Dijous, 16 de maig (17.30-19.30 h), a la seu de Pastoral de la Salut (c/ Sant Pau, 101), amb Mn. Joan M. Bajo, director i coordinador del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut de Catalunya i expert en cinema.

Fiesta de Santa Rafaela María. Sábado 18 de mayo (12.30 h), celebració de la eucaristia en la iglesia de las Esclavas del Sagrado Corazón (c/ Mallorca, 232). Abierta a todos.

«Amics de Sant Francesc». Dijous 16 de maig (20 h), una hora de pregària. Als Franciscans del c/ Santaló, 80. Oberta a tothom.

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón, c/ Mallorca, 234). Dijous 16 de maig (12 h), oració al Santíssim Sagrament seguida d'Eucaristia a les 12.30 h.

Activitats dels frares caputxins de l'Església de Pompeia. Dijous 16 de maig (20 h), a la cripta (av. Diagonal, 450), conferència «Joaquim Ruyra», a càrrec d'Òscar Bernaus. Dies 18 i 19 de maig, recés a Sant Martí del Montnegre. Info i inscripcions: conselldeiaics@caputxins.cat

Recés a la Casa d'Espiritualitat Betànica (c/ Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat, t. 933 751 102). Diumenge 19 de maig (10-18.30 h), amb Mn. Lucas Prieto.

Recés de Pasqua «Déu compta amb tu». Dissabte 25 de maig (10-17 h), amb la gna. Conxa Adell, al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55). Cal inscripció prèvia si us quedeu a dinar: t. 932 038 915, www.benedictines.santperepuelles.cat

L'últim cooperant. Per un món d'igual a igual. Dimarts 14 de maig (19 h),

ACTUALITAT

Nou arquebisbe de Tarragona

El passat dissabte 4 de maig, la Santa Seu va fer públic el nomenament del Dr. Joan Planellas Barnosell com a nou arquebisbe metropolità de Tarragona. Succeeix en aquest càrrec l'arquebisbe Jaume Pujol Balcells que, en arribar als 75 anys, va presentar la renúncia al Sant Pare. El nou arquebisbe va néixer a Verges (bisbat de Girona) el 1955. Va ser rector del Seminari de Girona (1996-2002) i director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona (1988-1998). El 2008 va ser nomenat canonge de la catedral de Girona. Des de 2010 forma part de l'equip directiu de la Facultat de Teologia de Catalunya, primer com a vicedegà i degà des de 2015. Va dedicar la seva tesi doctoral a la recepció del Concili Vaticà II, especialment en el tema «L'Església dels pobres». Ha compaginat el seu treball com a professor amb el ministeri de rector d'algunes petites parròquies de la comarca de l'Empordà. La seva ordenació episcopal i l'entrada a l'Arquebisbat de Tarragona serà el dissabte 8 de juny.

tindrà lloc la presentació d'aquest llibre d'Iñaki Alegria, jove pediatra català i director de l'Hospital Rural de Gambo (Etiòpia). A l'Auditori Barradas (rbla. Just Oliveras 56 - l'Hospitalet de Llobregat). Hi participaran Joan Martí i Llobet, president-delegat de Mans Unides Barcelona; Judit Deig Ramos, que interpretarà una de les seves cançons; i l'autor del llibre. Entrada lliure.

Breu

Mn. Antoni Matabosch, membre de la Reial Acadèmia Europea de Doctores. El passat 25 d'abril, al Foment

del Treball, va tenir lloc l'acte d'ingrés del Dr. Antoni Matabosch i Soler, prevere de las nostra arxidiòcesi, com a acadèmic numerari de la Reial Acadèmia Europea de Doctores. Varen assistir a l'acte els cardenals Omella i Sistach, i un nombrós grup de persones vinculades a les institucions en què ha treballat Mn. Matabosch com la Facultat de Teologia de Catalunya, l'ISCREB, la Fundació Joan Maragall, i la Delegació d'Economia de l'Arquebisbat de Barcelona. El títol del discurs d'ingrés va ser «Societat plural i religions», un volum de 240 pàgines que inclou el discurs de resposta en nom de l'Acadèmia que va pronunciar David Jou, doctor en física i poeta.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Todos llevamos un jugador dentro

Una casa de apuestas nos anima con un lema muy estudiado: «Todos llevamos un jugador dentro». Dicho así, parece que este jugador sea simpático y buena persona, como el niño que también alojamos y que, a veces, se asoma.

Nuestro interior es inmenso, caben recuerdos, alegrías, penas... y ahora parece que también un jugador, que si no vigilamos, puede apoderarse de nosotros, condicionar nuestra voluntad y llegar a convertirnos en ludópatas. Estamos ante una enfermedad y una triste realidad, que no tiene edad. Un estudio reciente de la Universidad Internacional de Valencia indica que la tasa de jugadores patológicos en tratamiento, menores de 26 años, pasó del 5,7% en 2011 al 44% en 2015.

Las apuestas deportivas en línea se han convertido en la principal causa de caída de los adolescentes y jóvenes en el pozo de la ludopatía. Los elementos que lo han propiciado son básicamente la facilidad de acceso a través de los dispositivos móviles, la posibilidad de apostar de forma anónima y la ilusión de ganar dinero rápidamente con pocos recursos. Con doce años muchos adolescentes ya han hecho su primera apuesta. ¿Cómo hemos podido llegar hasta aquí?

Una falta de conciencia del riesgo de esta actividad por parte de nuestros gobernantes, que les ha llevado a ceder ante las presiones de un sector económico que mueve mucho dinero y que también genera ingresos

fiscales. Esto ha permitido la proliferación de locales físicos de apuestas, el fácil acceso al juego en línea y la avalancha de impactos publicitarios, que explican en gran parte el aumento de casos de ludopatía en nuestro país. Somos un país con mucha afición a los deportes, pensamos que sabemos mucho de ellos, hasta el punto de creer que el riesgo de no acertar una apuesta es mínimo.

La ludopatía se puede curar pero, sobre todo, se debe prevenir. El factor clave para curarla es reconocerla y pedir ayuda. Ahora bien, para prevenirla hay que saber decir no a la tentación del juego. Esta atracción por el juego se ha convertido en un negocio que enriquece a unos cuantos y

empobrece a muchos. Es imprescindible que los padres eduquen a sus hijos y que toda la sociedad colaboremos en ello. Conviene recordar a nuestros jóvenes que la verdadera felicidad no la da el dinero y que éste no soluciona todos los problemas.

También les tenemos que explicar que el trabajo y el ahorro son una opción de vida que permite generar progreso y estabilidad. Debemos incentivar la cultura del esfuerzo y desaconsejar falsos atajos que prometen una riqueza material, que nunca llega y que nunca nos llena. Sobre todo, hay que transmitir a nuestros jóvenes que con el juego no se juega.

Queridos hermanos, no caigamos en la tentación de enriquecernos materialmente de una manera rápida, no nos dejemos deslumbrar por el dinero fácil. Abramos los ojos, abramos el corazón y dejémonos seducir por el brillo de lo que nos lleve a un enriquecimiento interior. En ello hallaremos fuente de paz, de felicidad y también de convivencia familiar.

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat

 [facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT